

Ann-Jeanette Pihlström

Till: Diariet
Ämne: SV: Finansdepartementets remiss - Möjligt, tillåtet och tillgängligt (SOU 2018:44)

Från: Eva M Lindberg <eva.m.lindberg@stadshuset.goteborg.se> För SLK-Juridik

Skickat: den 1 oktober 2018 09:21

Till: c1728b25-25a9-4577-8f8c-d33a0e403697@goteborgonline.mail.onmicrosoft.com;
IntraserviceIntraservice@goteborgonline.mail.onmicrosoft.com; 20bd51a8-d464-44a0-8490-04492ac72e5a@goteborgonline.mail.onmicrosoft.com; 276aa429-03a3-451d-92ba-0465bdcd4acf@goteborgonline.mail.onmicrosoft.com; 520733ae-1630-4164-b870-96eff29c9aed@goteborgonline.mail.onmicrosoft.com; Diariet <diariet@goteborgenergi.se>;
framtiden@framtiden.se; info@higab.se; 41e49486-a646-463c-95ab-0bd21f15a6ab@goteborgonline.mail.onmicrosoft.com; 41030261-1f83-4d7f-9dc9-c69119263e96@goteborgonline.mail.onmicrosoft.com; f0902152-5548-48f7-8a7a-690cb6cbde54@goteborgonline.mail.onmicrosoft.com

Ämne: Finansdepartementets remiss - Möjligt, tillåtet och tillgängligt (SOU 2018:44)

***** BEGÄRAN OM YTTRANDE *****
Diariern: 1413/18

Ärende:
Finansdepartementets remiss - Möjligt, tillåtet och tillgängligt (SOU 2018:44)

Remisstid:
Svar senast: 2018-11-30

Bifogat ärende översänds för yttrande.

Yttrandet ska vara nämnd-/styrelsebehandlat och tydligt uttrycka om nämnden/styrelsen tillstyrker, avstyrker eller inte tar ställning till förslagen. Yrkanden, skiljaktiga meningar, reservationer, särskilda yttranden m m från nämnd-/styrelsebehandlingen ska alltid bifogas. Om ärendet avser en motion ska den inte skickas med som bilaga.

Protokollsutdraget och tjänsteutlåtandet/yttrandet ska alltid returneras i aktuell mall till förvaltningsbrevlådan på Stadsledningskontoret (Stadsledningskontoret/Stadsledningskontoret/GBGStad; stadsledningskontoret@stadshuset.goteborg.se). Mallen heter "Svar på remiss" och är en av LIS-mallarna. Om du behöver hjälp med att använda mallen "Svar på remiss", kontakta Support Intraservice på telefon 368 68 00. Om inte mallen används kan inte ert remissvar hanteras.

För Göteborgs Kommunstyrelse
Sofi Malm
Handläggare
031 - 368 02 89
Handling(ar)

----- infogade filer -----

RS_Stadsledningskontoret_20131028.docx (21 KB) (See attached file: *EMLGB55ABD.docx*)-----

mojligt-tillatet-och-tillgangligt--forslag-till-enklare-och-flexiblere-upphandlingsregler-och-vissa-regler-om-overprovningssmal-sou201844.pdf (4028 KB) (See attached file: *EMLGB55ALQ.pdf*)-----

remissinstanser-mojligt-tillatet-och-tillgangligt.pdf (1456 KB) (See attached file: *EMLGB55ALR.pdf*)-----

10-2018-1013

Möjligt, tillåtet och tillgängligt

– förslag till enklare och flexibla
upphandlingsregler och vissa regler
om överprövningsmål

*Betänkande av Utredningen om vissa
förenklade upphandlingsregler*

Stockholm 2018

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2018:44

SOU och Ds kan köpas från Norstedts Juridiks kundservice.
Beställningsadress: Norstedts Juridik, Kundservice, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: kundservice@nj.se
Webbadress: www.nj.se/offentligapublikationer

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Norstedts Juridik AB
på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Svara på remiss – hur och varför

Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02).

En kort handledning för dem som ska svara på remiss.

Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remisser

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet

Omslag: Elanders Sverige AB

Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2018

ISBN 978-91-38-24814-0

ISSN 0375-250X

Till statsrådet Ardalan Shekarabi

Regeringen beslutade den 15 juni 2017 att tillkalla en särskild utredare för att göra en översyn av de bestämmelser i LOU och LUF som reglerar upphandlingar under EU:s tröskelvärden i syfte att utreda hur regelverket kan göras enklare och mer flexibelt. Utredaren gavs även i uppdrag att föreslå regler om skyldighet för den förlorande parten att ersätta motpartens processkostnader och om avgifter för att ansöka om överprövning som ett alternativ eller komplement till regler om processkostnadsansvar i överprövningsmål.

Till särskild utredare utsågs advokaten Anna Ulfsson Forssell.

Som experter att biträda utredningen förordnades den 29 augusti 2017 rättssakkunnige Maria Andersson Müller, chefsjuristen Anders Asplund, chefsjuristen Pär Cronhult, juristen Amir Daneshpaj, juristen Ulrica Dyrke, chefsjuristen Åsa Edman, processrådet Magnus Ehn, enhetschefen Anna Ekberg, rättssakkunnige Victor Hagstedt, juristen Ellen Hausel Heldahl, kammarrättsrådet Birgitta Henriksson, näringspolitiska experten Stefan Holm, rådmannen Tomas Kjellgren, verksamhetsområdeschefen Martin Kruse, bolagsjuristen Patricia Lehman, juristen Rickard Lindmark, kanslirådet Erik Murray, ämnesrådet Emma Regnér, förbundsjuristen Eva Sveman, juristen Oskar Taxén, juristen Sofia Tot, rättssakkunnige Maria Westergren och rättssakkunnige Sara Westerlund.

Emma Regnér entledigades från sitt uppdrag den 1 februari 2018, och från samma dag förordnades departementssekreteraren Lina Schött att vara expert i utredningen.

Som sekreterare i utredningen anställdes från och med den 15 september 2017 kanslirådet Jonatan Wahlberg och från och från och med den 15 december 2017 upphandlingsjuristen Henrik Grönberg.

Utredningen har antagit namnet *Utredningen om vissa förenklade upphandlingsregler*.

Utredningen får härmed överlämna betänkandet *Möjligt, tillåtet och tillgängligt – förslag till enklare och flexiblare upphandlingsregler och vissa regler om överprövningsmål* (SOU 2018:44). Uppdraget är därmed slutfört.

Stockholm i juni 2018

Anna Ulfsson Forssell

/Jonatan Wahlberg
Henrik Grönberg

Innehåll

Sammanfattning	19
Förkortningar och definitioner	37
Författningsförslag	43
1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1145) om offentlig upphandling.....	43
1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorerna	68
1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet	93
1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1147) om upphandling av koncessioner.....	113
1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet.....	116
1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1980:307) om skyldighet för utländska kärande att ställa säkerhet för rättegångskostnader.....	118
1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:47) om vissa kommunala befogenheter.....	120
1.8 Förslag till förordning om ändring i upphandlingsförordningen (2016:1162).....	121

2	Utredningens uppdrag och arbete	129
2.1	Utredningens uppdrag	129
2.1.1	Avgränsning av uppdraget	130
2.2	Utredningens arbete.....	130
2.3	Utmaningar.....	132
2.4	Betänkandet disposition.....	133
	<i>Del 1 – Enklare och flexibla upphandlingsregler</i>	135
3	Upphandlingsregler i Sverige förr och nu	137
3.1	Äldre regler om myndigheters inköp	137
3.2	EG-rättens inträde – 1992 års LOU	138
3.3	Huvudregeln om affärsmässighet.....	144
3.4	2007 års LOU och LUF	147
3.4.1	Höjd direktupphandlingsgräns	153
3.5	Kort om lagen om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet.....	154
3.6	Regleringen i LUK ger ett betydande handlingsutrymme.....	155
3.7	Den icke direktivstyrda regleringen i LOU och LUF är svåröverskådlig och otymplig.....	156
4	Ett enklare och flexibla regelverk	161
4.1	Utredningens uppdrag avser upphandlingar enligt 19 kap. LOU och LUF.....	161
4.1.1	Proposition (2017/18:158) om ökade tillståndskrav och särskilda regler för upphandling av välfärdstjänster.....	162
4.2	Upphandlingarna ska även fortsättningsvis regleras	163
4.3	Ett regelverk med ramar och nödvändiga skyddsregler	164
4.4	Formen för ett förenklat regelverk	168

4.4.1	De icke direktivstyrda reglerna bör inte tas in i en eller flera separata lagar	168
4.4.2	Ska LOU och LUF disponeras om i avdelningar?	170
4.4.3	Nya kapitel i LOU och LUF	171
4.5	Utredningens principiella utgångspunkter och målsättning	171
5	Upphandlingsregler i några andra stater	175
5.1	Danmark	176
5.1.1	Offentlig upphandling av varor och tjänster	176
5.1.2	Offentlig upphandling av byggtreprenader	178
5.1.3	Upphandling inom försörjningssektorerna	178
5.2	Finland	178
5.2.1	Offentlig upphandling	178
5.2.2	Upphandling inom försörjningssektorerna	179
5.3	Norge	180
5.3.1	Offentlig upphandling	180
5.3.2	Upphandling inom försörjningssektorerna	182
5.4	Island	182
5.4.1	Offentlig upphandling	182
5.4.2	Upphandling inom försörjningssektorerna	183
5.5	Estland	184
5.5.1	Offentlig upphandling	184
5.5.2	Upphandling inom försörjningssektorerna	185
5.6	Nederländerna	185
5.6.1	Offentlig upphandling och upphandling inom försörjningssektorerna	185
5.7	Grekland	186
5.7.1	Offentlig upphandling och upphandling inom försörjningssektorerna	186
5.8	Rumänien	187
5.8.1	Offentlig upphandling och upphandling inom försörjningssektorerna	187

5.9	Italien.....	187
5.9.1	Offentlig upphandling	187
5.10	Frankrike.....	188
5.10.1	Offentlig upphandling	188
5.11	Tyskland.....	189
5.11.1	Upphandling av varor och tjänster.....	189
5.11.2	Upphandling av byggtreprenader.....	190
5.12	Utredningens allmänna slutsatser.....	191
6	Reglering av upphandling utöver upphandlingsreglerna	193
6.1	Inledning	193
6.1.1	Utgångspunkter och några huvuddrag	194
6.1.2	Upphandling utgör inte myndighetsutövning	194
6.1.3	Kort om den svenska förvaltningens särdrag	195
6.1.4	Kontroll av offentlig verksamhet	196
6.2	Grundläggande utgångspunkter för offentlig verksamhet	197
6.2.1	Regeringsformens krav på lagstöd, likabehandling och objektivitet	197
6.2.2	Förvaltningslagen	199
6.2.3	Lagen om offentlig anställning.....	202
6.2.4	Särskilt om JO:s och JK:s tillsyn.....	202
6.3	Regler om insyn och öppenhet	203
6.3.1	Offentlighetsprincipen	203
6.3.2	Insyn i upphandlingar av sådana upphandlande myndigheter och enheter som inte omfattas av offentlighetsprincipen	207
6.4	Regler om jäv	211
6.4.1	Förvaltningslagens regler om jäv.....	211
6.4.2	Kommunallagen	213
6.4.3	Annan offentlighetsrättslig reglering av jäv	215
6.4.4	Sammanfattning av jävsregleringen.....	216
6.5	Straffrättsligt ansvar i vissa fall	217

6.6	Konkurrenslagstiftningen och statsstödsreglerna	219
6.6.1	Samarbeten som begränsar konkurrensen	219
6.6.2	Missbruk av dominerande ställning.....	219
6.6.3	Konkurrensbegränsande offentlig säljverksamhet ("konfliktlösningsregeln")	220
6.6.4	Statsstödsreglerna och transparenslagen.....	220
6.7	Skyldigheter som följer av Sveriges internationella åtaganden	222
6.7.1	Europeiska förvaltningsprinciper i svensk förvaltningsrätt	222
6.7.2	Världshandelsorganisationens upphandlingsöverenskommelse (WTO- avtalet).....	222
6.7.3	Europarådet.....	223
6.8	Regeringens styrning av sina myndigheter.....	223
6.8.1	Myndighetsförordningen och andra förordningar.....	224
6.8.2	Instruktioner, regleringsbrev och regeringsuppdrag	226
6.8.3	Den nationella upphandlingsstrategin.....	228
6.8.4	Övrig statlig styrning	228
6.9	Bolagsstyrning.....	230
6.10	Sammanfattning och slutsatser	232
7	Ett regelverk som motverkar korruption	233
7.1	Inledning och utredningens utgångspunkter	233
7.1.1	Korruption – ett begrepp med många betydelser	233
7.1.2	Offentlig upphandling är ett riskområde för korruption.....	236
7.2	Regler mot korruption i offentlig upphandling	239
7.2.1	Förenta nationernas konvention mot korruption.....	239
7.2.2	Upphandlingsdirektiven och korruption	240
7.2.3	Institutet Mot Mutors näringslivskod	241

7.3	Vilka regler bör ett upphandlingsregelverk innehålla för att motverka korruption?.....	242
7.3.1	Förfaranderegler som motverkar korruption	243
7.3.2	Riktlinjer för direktupphandling.....	248
7.3.3	Uteslutning av leverantörer på grund av korruption.....	249
7.3.4	Utredningens slutsatser avseende nuvarande regelverks utformning ur korruptionssynpunkt.....	254
7.4	Utredningens slutsatser vad gäller korruption i offentlig upphandling.....	254
7.4.1	Regelförenkling kan i sig motverka korruption..	255
7.4.2	Åtgärder mot korruption stärker förtroendet för den offentliga upphandlingen.....	256
8	Bestämt gränsöverskridande intresse	257
8.1	Vad är ett bestämt gränsöverskridande intresse?	257
8.2	Vad innebär ett bestämt gränsöverskridande intresse i praktiken?	260
8.3	Bör lagstiftningen ta höjd för ett bestämt gränsöverskridande intresse eller inte?	268
9	Principer för upphandling.....	275
9.1	De grundläggande EU-rättsliga principerna för upphandling ska gälla för annonspliktiga upphandlingar	275
9.2	En skyldighet att ta till vara konkurrensen vid direktupphandling	277
9.2.1	När en direktupphandling kan vara av intresse för en leverantör i en annan EU- eller EES-stat.....	281
9.2.2	Ska domstol kunna pröva om ett direktupphandlat avtal har ingåtts i strid med tillämpliga principer?	281

10	Upphandlingens utformning	283
10.1	Förfarande för och metoder vid upphandling	283
10.1.1	Möjligt, tillåtet och tillgängligt	283
10.1.2	Val av förfarande vid upphandling	286
10.1.3	Metoder för upphandling	287
10.2	Annonsering	289
10.3	Upphandlingsdokumenten	291
11	Dialog i upphandlingar	295
11.1	EU-domstolens praxis och 2014 års direktiv om rättelser och kompletteringar av anbud samt förhandlingar	295
11.2	Svensk rätt och praxis	300
11.3	De norska bestämmelserna om dialog i upphandlingar	302
11.4	Olika slag av krav och villkor i upphandlingar	303
11.5	Vilket utrymme finns för rättelser och kompletteringar, och vem kan ta initiativet?	305
11.5.1	Vad bör upphandlande myndigheter och enheter samt leverantörer särskilt tänka på?	306
11.5.2	Ett exempel på ett fall med otillåten reservation	307
11.6	Utredningens förslag om dialog i upphandlingar	308
12	Nödvändiga förfarandebestämmelser	313
12.1	Tillämpningsområdet vid icke direktivstyrd upphandling	313
12.2	Ramar för de upphandlande myndigheternas och enheternas handlingsutrymme	315
12.2.1	Kommuniceringsformer	315
12.2.2	Tidsfrister	317
12.2.3	Information om beslut	320
12.2.4	Dokumentation av annonspliktiga upphandlingar	323

12.3	Skyddsregler för leverantörer	324
12.3.1	Rätten att delta i en upphandling	324
12.3.2	Kommuniceringsskyldighet inför beslut om uteslutning	326
12.3.3	Kommuniceringsskyldighet vid onormalt låga anbud	327
12.4	Förfarandebestämmelser som inte behövs	330
12.4.1	Förbud mot uteslutning på grund av företagsform	331
12.4.2	Om en anbudssökande eller anbudsgivare har deltagit i förberedelserna	331
12.4.3	CPV-nomenklaturen.....	332
12.4.4	Begränsad kontroll	333
12.4.5	Öppnande och prövning av anbudsansökningar och anbud	334
12.4.6	Tilldelningskriterier	335
13	Upphandling av sociala tjänster och andra särskilda tjänster	337
13.1	Vilka är de sociala och andra särskilda tjänsterna, och hur är de reglerade?	337
13.1.1	Reglerna i upphandlingsdirektiven.....	337
13.1.2	Svensk reglering	339
13.2	Tidigare och samtidiga förslag	340
13.2.1	Utredningen för ett stärkt civilsamhälle.....	340
13.2.2	Välfärdsutredningen.....	340
13.2.3	Regeringens förslag i prop. 2017/18:158	340
13.3	Ett enkelt och flexibelt regelverk för upphandling av sociala och andra särskilda tjänster.....	341
13.3.1	Samma regler för alla sociala tjänster och andra särskilda tjänster.....	341
13.3.2	Annonspliktiga upphandlingar	343
13.3.3	En möjlighet att reservera upphandlingen av vissa tjänster	346
13.3.4	Direktupphandlingar.....	347
14	Projekttävlingar	351

15	Direktupphandling	353
15.1	Definitionen av direktupphandling.....	353
15.2	När får direktupphandling användas?.....	354
15.2.1	Direktupphandling vid lågt värde.....	354
15.2.2	Direktupphandling i samband med överprövning (täckningsköp)	356
15.2.3	Direktupphandling i andra särskilda situationer	360
15.2.4	Direktupphandling av tjänster enligt bilaga 2.....	362
15.3	Förfarandet vid direktupphandlingar	362
15.3.1	Information om beslut vid direktupphandling	362
15.3.2	Dokumentation av direktupphandlingar.....	363
15.3.3	Riktlinjer	364
15.4	Frivillig förhandsannonsering	364
15.5	Förfaranderegler som inte behövs	365
15.5.1	Kommuniceringsformer vid direktupphandlingar	365
15.5.2	Tidsfrister vid direktupphandlingar	365
15.6	Om myndigheten eller enheten väljer att inte direktupphandla.....	366
15.7	Beräkning av en upphandlings värde.....	366
15.7.1	De särskilda reglerna om principer för beräkning vid direktupphandling utgår	366
15.7.2	Självständiga separata operativa enheter ska få direktupphandla.....	370
16	Rätten att ansöka om överprövning	373
17	Konsekvensändringar och andra ändringar i LOU och LUF	377
17.1	Konsekvensändringar	377
17.2	Förutsättningarna för att övergå till förhandlat förfarande utan föregående annonsering enligt LUF	378

18	Följändringar i andra lagar	381
18.1	Lagen (1976:380) om medbestämmande i arbetslivet	381
18.2	Lagen (2009:47) om vissa kommunala befogenheter	386
19	Ändringar av LUFS och LUK	389
19.1	LUFS	389
19.2	LUK.....	390
	<i>Del 2 – Vissa regler om överprövningsmål</i>	391
20	Erfarenheter och fakta avseende överprövningar	393
20.1	Tidigare överväganden i fråga om rättsmedlen på upphandlingsområdet	394
20.1.1	Överväganden i samband med införandet av nya rättsmedel på upphandlingsområdet.....	394
20.1.2	Kommissionens utvärdering av införlivandet av rättsmedelsdirektiven	394
20.1.3	Upphandlingsutredningen.....	396
20.1.4	Överprövningsutredningen ansåg att ansökningsavgifter och processkostnadsansvar inte borde införas	397
20.2	Överprövningar i siffror.....	398
20.2.1	Överprövade upphandlingar, överprövningsmål och avgöranden i överprövningsmål.....	398
20.2.2	Antalet överprövningsmål	399
20.2.3	Antalet överprövade upphandlingar	401
20.2.4	Den upphandlande myndigheten vinner i cirka 80 procent av överprövningsmålen	401
20.2.5	Antalet överprövningsmål i Sverige har flera orsaker	402
20.3	Handläggningstider i domstol	402
20.4	Kostnaderna för överprövningsmål.....	404

21	Processkostnadsansvar i överprövningsmål	407
21.1	Utredningens uppdrag	407
21.2	Om processkostnadsansvar i domstol	408
21.2.1	Tidigare överväganden om processkostnadsansvar i överprövningsmål	408
21.2.2	Reglering och erfarenheter i några andra europeiska stater	410
21.2.3	Regler om processkostnadsansvar och rätt till ersättning i olika måltyper och domstolar.....	415
21.3	Utredningens överväganden om införandet av ett processkostnadsansvar i överprövningsmål.....	423
21.3.1	Synpunkter från intressenter avseende införandet av ett processkostnadsansvar i överprövningsmål	423
21.3.2	Utredningens överväganden	425
21.4	Utformningen av utredningens förslag till processkostnadsansvar i överprövningsmål.....	434
21.4.1	Rätten får förordna att förlorande part ska ersätta vinnande parts skäligena kostnader i målet	434
21.4.2	Förvaltningsdomstolarnas hantering av processkostnadsansvaret.....	441
21.4.3	Tredje part och processkostnadsansvaret	444
21.4.4	Gemensam upphandling, inköpscentraler och medparter	447
21.5	Processkostnader som ska ersättas	449
21.6	En regel om processkostnadsansvarets fördelning mellan parten och dennes ombud	452
21.7	Skyldighet att ställa säkerhet för utländska leverantörer ...	454

22	Ansökningsavgifter i överprövningsmål	457
22.1	Utredningens uppdrag	457
22.2	Om ansökningsavgifter i domstol.....	458
22.2.1	Tidigare överväganden i fråga om ansökningsavgifter i överprövningsmål	458
22.2.2	Regler och erfarenheter i några andra stater.....	459
22.2.3	Avgifter i svenska domstolar	464
22.3	Utredningens överväganden ifråga om införandet av en ansökningsavgift i överprövningsmål	469
22.3.1	Synpunkter från utredningens intressenter.....	469
22.3.2	Unionsrättsliga utgångspunkter.....	470
22.3.3	Utredningens överväganden.....	473
22.4	Utformningen av utredningens lagförslag	476
22.4.1	Avgiftens konstruktion, förhållandet till avtalsspärren och effekterna av utebliven betalning	476
22.4.2	Överväganden i fråga om avgiftens storlek	483
22.4.3	Utredningens förslag: en fast avgift för överprövning av upphandling och överprövning av ett avtals giltighet	484
22.4.4	Storleken på avgiften.....	487
22.4.5	Vissa lagtekniska aspekter	489
22.5	Ingen avgift vid överklagande till högre domstolsinstans	491
22.6	Ansökningsavgiften ska utgöra en ersättningsgill processkostnad	491
23	Domstolarnas handläggning av överprövningsmålen	493
23.1	Utredningens uppdrag	493
23.2	Bör det införas ett krav på tidsplan för handläggningen av överprövningsmål?	494
23.3	Domstolens ansvar för materiell processledning.....	496

Del 3 – Gemensamma överväganden.....	501
24 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	503
24.1 Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2019	503
25 Konsekvensanalys.....	505
25.1 Konsekvenser av förslagen om ett enklare och flexibla regelverk.....	506
25.1.1 Konsekvenser för staten.....	506
25.1.2 Konsekvenser för kommuner och landsting.....	508
25.1.3 Konsekvenser för företagen.....	510
25.1.4 Samhällsekonomiska konsekvenser i övrigt.....	512
25.1.5 Konsekvenser avseende ansvarsutkrävande och demokrati.....	512
25.1.6 Konsekvenser med avseende på EU-rätt.....	512
25.1.7 Övriga konsekvenser av förslagen.....	513
25.2 Konsekvenser av införandet av ansökningsavgifter och processkostnadsansvar	513
25.2.1 Förslagets effekter på antalet inkomna överprövningsmål	513
25.2.2 Konsekvenser för staten.....	517
25.2.3 Konsekvenser för kommuner och landsting.....	524
25.2.4 Konsekvenser för företagen.....	526
25.2.5 Samhällsekonomiska konsekvenser i övrigt.....	529
25.2.6 Konsekvenser avseende ansvarsutkrävande och demokrati.....	530
25.2.7 Konsekvenser med avseende på EU-rätt.....	530
25.2.8 Övriga konsekvenser av förslagen.....	530
26 Författningskommentar	531
26.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1145) om offentlig upphandling.....	531
26.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1147) om upphandling inom försörjningssektorerna	548
26.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet.....	551

26.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1147) om upphandling av koncessioner	554
26.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1976:380) om medbestämmande i arbetslivet	555
26.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:307) om skyldighet för utländska kärande att ställa säkerhet för rättegångskostnader	555
26.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:47) om vissa kommunala befogenheter	556
	Referenser	557
	Särskilt yttrande	569
	Särskilt yttrande	571
	Särskilt yttrande	573
	Bilaga	
Bilaga 1	Kommittédirektiv 2017:69	581

Sammanfattning

Utredningens huvudsakliga uppdrag kan sammanfattande beskrivas med att utredningen ska lämna förslag till lagstiftning i två delar. I den första delen ska utredningen lämna förslag om hur reglerna i LOU och LUF om upphandling under EU:s tröskelvärden och om upphandling av de tjänster som anges i lagarnas bilaga 2 (sociala tjänster och andra särskilda tjänster) kan göras enklare och flexiblare. De upphandlingarna regleras i 19 kap. LOU och LUF. I betänkandet benämns dessa upphandlingar icke direktivstyrda upphandlingar. Utredningen ska vidare överväga om de regler som utredningen föreslår för LOU och LUF också ska tas in i LUK och LUFS. Denna del av uppdraget redovisas i betänkandets del 1.

I den andra delen av uppdraget ska utredningen överväga vilka åtgärder som kan vidtas för att minska antalet överprövningsmål, och lämna förslag till regler om ansökningsavgift i överprövningsmål samt om skyldighet för den förlorande parten att ersätta motpartens processkostnader. Denna del av uppdraget redovisas i betänkandets del 2. I betänkandets del 3 finns överväganden som är gemensamma för de båda föregående delarna.

Del 1 – Ett enklare och flexiblare regelverk

Upphandlingsregler förr och nu

Sverige har under lång tid haft regler för upphandling. Den första lagen som genomförde EU-rättsliga upphandlingsregler var 1992 års LOU. Sedan den lagen har upphandlingslagarna blivit fler till antalet, och de har kommit att innehålla ett allt mer omfattande regelverk. Detta gäller även för den icke direktivstyrda regleringen, som allt sedan 1992 års LOU har tagits in i särskilda kapitel i respektive upphandlingslag. I 19 kap. LOU respektive LUF finns 34 paragrafer.

Det görs också många hänvisningar till andra bestämmelser i lagen. Det finns hänvisningar till hela kapitel, delar av kapitel och enskilda paragrafer. Hänvisningarna finns främst samlade i en ”katalogparagraf” i kapitlets inledning men det görs även hänvisningar i flera av de följande paragraferna i kapitlet.

I det senaste större lagstiftningsärendet genomfördes tre upphandlingsdirektiv från 2014 genom att tre nya lagar beslutades – LOU och LUF, som ersatte 2007 års LOU och LUF, och en helt ny lag, LUK. Lagrådet ansåg då att den valda lagstiftningstekniken i 19 kap. LOU och LUF gör regleringen svåröverskådlig och otymplig. Utredningen instämmer i Lagrådets synpunkter.

Ett enklare och flexiblare regelverk

Ett sätt att förenkla de icke direktivstyrda upphandlingarna kan vara att lämna dem oreglerade, eller helt eller delvis undanta sådana upphandlingar från upphandlingslagarna.

Utredningen anser emellertid att såväl samhällsekonomiska aspekter som enskilda leverantörers intressen starkt talar för att de icke direktivstyrda upphandlingarna även fortsättningsvis bör vara reglerade. Ett grundläggande regelverk behövs för att tillgodose allmänhetens och leverantörernas krav på insyn och förutsebarhet i upphandlingar. Vidare talar rättssäkerhetsskäl samt det övergripande intresset att minska risken för korruption för att det ska finnas regler som styr hur konkurrensutsättning ska genomföras vid de aktuella upphandlingarna.

Ett nytt regelverk bör vara enklare till såväl utformning som innehåll. En målsättning bör vara att möjliggöra för upphandlande myndigheter och enheter och leverantörer att göra goda och sunda affärer med varandra. Regelverket bör utgå från de grundläggande principerna för upphandling och ange ramarna för de upphandlande myndigheternas och enheternas handlingsutrymme, samtidigt som det innehåller nödvändiga skyddsregler för leverantörerna.

En målsättning bör också vara att inom respektive lag ha så få olika regelsystem och nivåer som möjligt, för att undvika gränsdragningsproblem och tvister.

Utredningen anser att det förenklade regelverket för den icke direktivstyrda upphandlingen bör arbetas in i befintliga upphandlingslagar. Utredningen förordar således inte alternativet att den icke direktivstyrda upphandlingen regleras i en eller flera separata lagar.

Utredningen anser däremot att om lagarna disponerades i avdelningar skulle det kunna ge tydligare, mer överskådliga och mer lätt-tillgängliga lagar. En sådan disposition är enligt utredningen mycket lämplig just för rättsområdet upphandlingsrätt, som så utpräglat består av olika regelsystem och -nivåer, vilka delvis ska tillämpas separat, delvis gemensamt. Utredningen har dock valt att inte lägga fram sitt förslag i den formen, bl.a. av tidsskäl. Det förslag som utredningen lägger innebär alltså att de förenklade icke direktivstyrda reglerna arbetas in i lagarna med bibehållen struktur.

Principiella utgångspunkter för utredningens förslag

Utredningen har utformat sina författningsförslag med följande principiella utgångspunkter.

- Det finns en mängd andra regler, utöver upphandlingsreglerna, som styr och påverkar hur upphandlande myndigheter och enheter samt deras anställda får och kan agera i upphandlingar.
- Den absoluta merparten av de upphandlande myndigheterna och enheterna vill göra rätt, och vill söka upp konkurrens för att få till stånd en sund och god affär.
- Den absoluta merparten av leverantörerna till offentlig sektor strävar efter en sund och god affär.

Upphandlingsregler i några andra stater

Utredningen har undersökt hur den icke direktivstyrda upphandlingen är reglerad i ett flertal EU- och EES-stater. Utredningen kan konstatera att det inte finns någon enhetlighet i regleringen de undersökta staterna emellan. Tvärtom är det påfallande hur stor variation som uppvisas, redan vid en jämförelse mellan de valda lösningarna i våra nordiska grannländer.

Det kan antas att en betydande del av den samlade upphandlingen inom EU och EES-området genomförs med tillämpning av dessa

olika regelverk. Om ökad enhetlighet kunde uppnås, borde det kunna gynna och öka den gränsöverskridande handeln inom unionen. Vägen dit synes emellertid vara lång.

Däremot går det att hämta inspiration från andra stater. Utredningen har i detta avseende särskilt funnit regleringen i Norge intressant, såväl när det gäller författningarnas innehåll som hur författningarna är strukturerade. Även Finland och Danmark har lösningar som är intressanta.

Andra regler som har betydelse för upphandling

Utredningen har inventerat och översiktligt beskrivit vilka regler utöver själva upphandlingsreglerna som de upphandlande myndigheterna och enheterna har att följa när de genomför sina upphandlingar. Utredningen konstaterar att det finns en mängd sådana bestämmelser. Olika regler gäller emellertid för olika kategorier av upphandlande myndigheter och enheter. Tillämpning av de olika bestämmelserna aktualiseras också vid olika stadier av en upphandlingsprocess och tar sikte på olika aspekter av organisationens verksamhet. Utredningen konstaterar att många av dessa regler delvis överlappar dem som återfinns i upphandlingslagstiftningen.

En annan reflektion i denna del är att många av de krav på offentlig verksamhet som redovisas ovan i det praktiska upphandlingsarbetet har fått stå tillbaka för de mer detaljerade kraven som återfinns i upphandlingslagstiftningen. Likaså står de krav som följer av andra regelverk än upphandlingslagstiftningen sällan i förgrunden när den regleringen av den offentliga upphandlingen diskuteras. En del av de krav som utredningen beskriver ovan utgör förvisso mer allmänna målsättningsstadganden än rättsregler avsedda att tillämpas det i dagliga upphandlingsarbetet eller (över)prövas i domstol.

Ett regelverk som motverkar korruption

Det har inte ingått i utredningens uppdrag att göra någon övergripande översyn av upphandlingsreglerna ur korruptionssynpunkt. Utredningens utgångspunkt är emellertid att översynen av de nationella upphandlingsreglerna inte ska medföra sådana förändringar som kan innebära att risken för korruption i sådana upphandlingar

ökar. Den offentliga upphandlingen framstår som ett riskområde för korruption, även om omfattningen av sådan korruption är svår att få någon närmare uppfattning om.

Utredningens slutsats i denna del är att korruption i offentliga upphandling främst bör motverkas på andra sätt än genom regelreformer. Utredningen framhåller att det är av vikt att offentlig sektor aktivt verkar för att förbättra bilden av den offentliga upphandlingen i allmänhet och dess motståndskraft i synnerhet – och detta oavsett hur stort problemet med korruption i offentlig upphandling faktiskt är. Utredningen konstaterar vidare att regelförenkling i sig kan motverka riskerna för korruption i offentlig upphandling genom att minska incitamentet till överträdelse av regelverket.

Bestämt gränsöverskridande intresse

Att upphandlingar under tröskelvärden inte omfattas av EU:s upphandlingsdirektiv innebär inte att de alltid faller utanför unionsrätten. EU-domstolen har nämligen utvecklat ett antal grundläggande principer som i vissa fall gäller också för sådana upphandlingar. Dessa principer är direkt grundade på EUF-fördragets bestämmelser och principer, särskilt principerna om likabehandling och icke-diskriminering, och den därav följande skyldigheten att lämna insyn. Principerna ska iakttas i upphandlingar när kontraktet är av ett bestämt gränsöverskridande intresse. Med detta förstås att upphandlingen kan vara av intresse för en leverantör som är etablerad i en annan medlemsstat.

Utredningen anser att det inte behövs några regler i lagarna om fall då kontrakt är av bestämt gränsöverskridande intresse, med ett undantag. Undantaget är nödvändigt då utredningen föreslår att en nationell princip ska gälla för direktupphandlingar, i stället för som i dag de EU-rättsliga grundläggande principerna för upphandlingar. För det fall att ett kontrakt som ska direktupphandlas är av ett bestämt gränsöverskridande intresse, måste det emellertid finnas en regel som anger att de EU-rättsliga principerna ska gälla. I den regeln bör dock det abstrakta begreppet bestämt gränsöverskridande intresse inte användas. I stället bör regeln mer konkret ange att om upphandlingen kan vara av intresse för någon leverantör som är

etablerad i en annan medlemsstat eller EES-stat, ska den genomföras i enlighet med de grundläggande principerna.

Några särskilda regler utöver detta behövs dock inte. Enligt utredningen bör en förenklad lagstiftning nämligen kunna utformas med utgångspunkt från två förhållanden. Dels att ett bestämt gränsöverskridande intresse normalt inte finns för direktupphandlade kontrakt, dels att i de fall det faktiskt finns ett sådant intresse har den upphandlande myndigheten eller enheten normalt vetskap om detta. Det ligger då – även utan uttryckliga regler – i myndighetens eller enhetens intresse att se till att utforma upphandlingen utifrån detta, t.ex. i fråga om att offentliggörandet bör ske på ett sådant sätt att de utomlands etablerade leverantörerna ges möjlighet att informeras om upphandlingen.

Principer för upphandling

Utredningen anser att för sådan icke direktivstyrd upphandling som ska annonseras ska de EU-rättsliga grundläggande principerna för upphandling gälla även fortsättningsvis.

När en upphandlande myndighet eller enhet använder direktupphandling, och upphandlingen inte kan vara av intresse för någon leverantör etablerad i annan EU- eller EES-stat, ska dock en nationell princip gälla. Principen innebär att de konkurrensmöjligheter som finns ska utnyttjas. Kostnaderna för att genomföra upphandlingen ska dock stå i rimlig proportion till upphandlingens uppskattade värde. Den upphandlande myndigheten ska även genomföra upphandlingen på ett sakligt och opartiskt sätt.

Genom den föreslagna principen för direktupphandlingar uppnås enligt utredningen en rimlig balans mellan å ena sidan intresset av att inköp görs efter en tillräckligt omfattande konkurrensutsättning och å andra sidan de upphandlande myndigheternas och enheternas, och de berörda leverantörernas, intresse av effektivitet och flexibilitet. Det ligger i sakens natur att det normalt bör ställas högre krav på omfattningen av det konkurrensuppsökande arbetet ju högre värde direktupphandlingen har.

Upphandlingens utformning

Utredningen anser att såväl utformningen som tillämpningen av det icke direktivstyrda upphandlingsregelverket bör kunna vila på synsättet att allt som – inom ramen för de grundläggande principerna – är möjligt, tillåtet och tillgängligt genom den tämligen utförliga regleringen på det direktivstyrda området är möjligt, tillåtet och tillgängligt också vid upphandlingar på det icke direktivstyrda området. Det behövs inte detaljerade bestämmelser i lagen som anger detta.

Sådana upphandlingar som inte på grund av värdet eller av andra skäl får direktupphandlas, ska även fortsättningsvis konkurrensutsettas genom annonsering i en allmänt tillgänglig databas.

De upphandlande myndigheterna och enheterna ska vara fria att utforma förfarandet vid upphandling. De ska då också fritt kunna använda sig av olika metoder för upphandling, som exempelvis ramavtal eller dynamiska inköpssystem. Allt under förutsättning att de grundläggande principerna för upphandling iakttas.

En viktig förutsättning för att de upphandlande myndigheterna och enheterna ska kunna ges detta handlingsutrymme är att myndigheten eller enheten tydligt informerar i upphandlingsdokumenten i varje upphandling om hur upphandlingen ska genomföras. På så sätt ges leverantörerna möjlighet att bedöma om en upphandling är affärsmässigt intressant. Det gör det också möjligt för såväl leverantörer som tillsynsmyndigheten att reagera för det fall genomförandet av en upphandling i något avseende skulle strida mot de grundläggande principerna för upphandling.

Dialog i upphandlingar

Vid utredningens externa kontakter har företrädare för såväl upphandlande myndigheter och enheter som leverantörer i princip genomgående hållit fram det otillfredsställande i att det är så begränsade möjligheter att tillåta ändringar av brister i anbud med nuvarande bestämmelser om rättelse av fel, förtydligande och komplettering och den stränga praxis som finns kring bestämmelserna. Utredningen har därför ägnat denna fråga särskild uppmärksamhet.

Utredningen föreslår en bestämmelse om dialog i upphandlingar, som är inspirerad av norska bestämmelser om detta. Syftet är bl.a. att lagstiftningen ska möjliggöra rättelser och kompletteringar av

anbud och anbudsansökningar när så kan ske utan att de grundläggande principerna för upphandling träds för när. Inlämnade anbud och anbudsansökningar i upphandlingar uppvisar ofta brister av olika slag. Det är enligt utredningen nödvändigt att lagstiftningen förhåller sig till denna realitet.

Förfarandebestämmelser för icke-direktivstyrd upphandling

Utöver bestämmelser om upphandlingens utformning (val av förfarande, annonsering och upphandlingsdokumentens innehåll), samt den föreslagna bestämmelsen om dialog i upphandlingar, behövs det vissa förfarandebestämmelser för att ge ramar för de upphandlande myndigheternas och enheternas handlingsutrymme, och nödvändigt skydd för leverantörerna.

Ramarna för de upphandlande myndigheternas och enheternas handlingsutrymme ges genom bestämmelser om kommuniceringsformer, tidsfrister, skyldighet att informera om vissa beslut och en skyldighet att dokumentera upphandlingen.

När det gäller kommuniceringsformer ska förfarandet alltjämt som huvudregel vara skriftligt. Utredningen anser dock att muntlig kommunikation ska kunna användas som ett komplement i en upphandling när myndigheten eller enheten bedömer det som lämpligt och om den dokumenterar sådana uppgifter som är av betydelse för upphandlingen. Det innebär en viss lättnad och framför allt en enklare regel än i dag. Utredningen anser vidare att det varken är lämpligt eller behövligt med en regel som påbjuder att kommunikation ska ske med användning av allmänt tillgängliga elektroniska medel.

I fråga om tidsfrister för att lämna in anbud och anbudsansökningar har utredningen övervägt att föreslå en skärpning, med hänsyn till vad utredningen erfarit om att många leverantörer upplever att dessa frister många gånger sätts alltför kort. Utredningen har emellertid stannat för att det i nuläget inte behövs någon skärpning och att regeln alltså fortfarande ska föreskriva att anbudssökande och anbudsgivare ska ges skälig tid att komma in med ansökningar respektive anbud.

Som skyddsregler för leverantörer föreslår utredningen bestämmelser om rätten för leverantörer att få lämna anbud i grupp, och rätten för leverantörer att återopa andra företags kapacitet. Vidare

föreslås bestämmelser om en skyldighet för de upphandlande myndigheterna och enheterna att kommunicera med en deltagande leverantör i vissa fall – nämligen inför ett eventuellt beslut om uteslutning på grund av bristande lämplighet, och när myndigheten eller enheten överväger att utesluta ett anbud på grund av att det är onormalt lågt.

I fråga om bestämmelsen om onormalt låga anbud anser utredningen således att det inte, till skillnad från i dag, bör finnas en författningsreglerad skyldighet för de upphandlande myndigheterna och enheterna att agera om ett anbud förefaller vara onormalt lågt. Det ligger nämligen i myndighetens eller enhetens eget intresse att göra det. Detta är en tillräcklig garanti för att så också sker när det är befogat. De upphandlande myndigheterna och enheterna kan anförtros att göra denna bedömning. En föreskriven skyldighet kan däremot ge upphov till utdragna överprövningar i frågan om myndigheten eller enheten gjorde en felaktig bedömning när den ansåg att skyldigheten inte inträdde. Av samma skäl bör det inte heller föreskrivas någon skyldighet för de upphandlande myndigheterna och enheterna i fråga om förkastande av onormalt låga anbud.

Upphandling av sociala tjänster och andra särskilda tjänster

De sociala tjänsterna och de andra särskilda omfattas bara av ett fåtal regler i direktiven, det s.k. enklare systemet. De har också ett eget tröskelvärde – 750 000 euro i LOU-direktivet (cirka 7,1 miljoner kronor) och 1 000 000 euro i LUF-direktivet (cirka 9,4 miljoner kronor). Dessa tjänsterna anges i bilaga 2 till LOU och LUF och regleras i lagarnas 19 kap.

Det rör sig främst om sådana tjänster som i direktivens skältexter kallas personliga tjänster, t.ex. vissa sociala tjänster, hälso- och sjukvårdstjänster samt utbildningstjänster. Dessa tjänster har på grund av sin natur fortfarande en begränsad gränsöverskridande dimension. Detta gäller också för vissa andra, särskilda tjänster, som därför också omfattas av det enklare systemet, exempelvis hotell- och restaurangtjänster, vissa juridiska tjänster, räddningstjänster samt undersöknings- och bevakningstjänster.

Regeringen har i prop. 2017/18:158 lämnat förslag om särskilda regler i LOU för upphandling av välfärdstjänster – hälso- och sjukvårdstjänster, sociala tjänster och utbildningstjänster. Dessa tjänster är en del av de sociala tjänster och särskilda tjänster som omfattas av utredningens uppdrag och förslag.

Utredningen föreslår att alla sociala tjänster och särskilda tjänster ska regleras på samma sätt, dvs. utan någon åtskillnad mellan exempelvis välfärdstjänster och andra tjänster. Utredningen föreslår också att reglerna ska tas in i både LOU och LUF.

Upphandlingar över tröskelvärden ska göras enligt de föreslagna reglerna för annonspliktiga upphandlingar, med vissa särskilda regler som följer av krav i direktiven, framför allt beträffande annonsering på unionsnivå.

Upphandlingar under tröskelvärden ska enligt utredningens förslag få göras med användning av direktupphandling. De upphandlande myndigheterna och enheterna ska då iaktta den nationella principen om konkurrensutsättning.

De viktigaste skillnaderna mellan utredningens förslag och förslagen i nämnda proposition beträffande upphandling av välfärdstjänster enligt LOU är att det genom utredningens förslag om direktupphandling inte görs obligatoriskt att annonsera upphandlingarna i en allmänt tillgänglig databas. Det blir alltså upp till den upphandlande myndigheten att själv avgöra hur konkurrensutsättning bäst sker i varje upphandling. Som nyss nämnts ska upphandlingen också genomföras med iakttagande av en nationell princip som innebär ett krav att ta tillvara konkurrensen i rimlig utsträckning. Enligt regeringens förslag ska några principer i motsvarande fall inte gälla vid genomförandet av upphandlingen.

Utredningen anser att dess förslag är ändamålsenligt och innebär en rimlig balans mellan intresset av en flexibel reglering och intresset av att konkurrensutsättning sker i tillräcklig omfattning. Förslaget ger goda förutsättningar för små och lokala företag samt idéburna aktörer att, trots deras ofta begränsade administrativa resurser, delta i upphandlingarna samt att faktiskt också erhålla de kontrakt det är fråga om.

Direktupphandling

Enligt utredningens förslag ska direktupphandlingsgränserna anges i lagarna i nominella belopp. Gränsen ska bestämmas till 600 000 kronor vid upphandling som omfattas av LOU och 1 100 000 kronor vid upphandling som omfattas av LUF. Direktupphandling ska få användas i samma utsträckning som enligt gällande lagar.

Utredningen förslår vidare en ny bestämmelse om täckningsköp – direktupphandling i samband med överprövning. Bestämmelsen innebär ökade möjligheter för upphandlande myndigheter och enheter att lösa akuta behov av inköp, som har uppstått till följd av att en upphandling är överprövad i domstol och därför stoppad. Av unionsrättsliga skäl måste dock tillämpningen begränsas på så sätt att värdet av upphandlingen inte får överstiga tillämpligt tröskelvärde.

Direktupphandlingar ska dokumenteras, på samma sätt som tidigare. Utredningen föreslår dock, av förenklingsskäl, att den nuvarande nedre gränsen för dokumentationskravet om 100 000 kronor tas bort.

Rätten att ansöka om överprövning

Utredningen anser att leverantörers rätt att ansöka om överprövning av upphandlingar och av avtals giltighet vid icke direktivstyrd upphandling ska vara oförändrad. Rättsläget ska vara oförändrat även beträffande i vilka fall allmän förvaltningsdomstol får besluta om upphandlingsskadeavgift.

LUFS ska ändras, men inte LUK

Utredningen bedömer att det är både möjligt och lämpligt att införa motsvarande regler som föreslås för LOU och LUF i LUFS. Vissa skillnader är dock nödvändiga och motiverade av att LUFS reglerar upphandling på försvars- och säkerhetsområdet och därför har särskilda direktivstyrda regler om undantag från upphandlingsskyldighet i vissa fall. Vidare är tjänster i LUFS alltjämt indelade i s.k. A-

och B-tjänster – i LUF finns alltså inte det enklare system för upphandling av sociala tjänster och andra särskilda tjänster som infördes genom 2014 års LOU-, LUF- och LUK-direktiv.

När det gäller LUK föreskriver regleringen för icke direktivstyrd upphandling i 15 kap. LUK endast ett minimum av bestämmelser. Utredningen anser att det inte finns skäl att föreslå ändringar beträffande den lagen i syfte att förenkla eller öka flexibiliteten.

Följändringar i MBL

Utredningen anser att det är en förbryllande ordning, enligt nuvarande regler i MBL, att utrymmet för den fackliga vetorätten är mindre vid upphandlingar på det direktivstyrda området än vad det är vid upphandlingar på det icke direktivstyrda området.

Den fackliga vetorätten bör kunna grundas på omständigheter som medför att en leverantör *ska* eller *får* uteslutas, vid upphandlingar både på det direktivstyrda och icke direktivstyrda området. I alla händelser anser utredningen att utrymmet för den fackliga vetorätten bör vara detsamma, oavsett om upphandlingen är direktivstyrd eller inte.

Del 2 – Vissa regler om överprövningsmål

Fakta om överprövningar

Av tillgänglig statistik kan utläsas att *antalet* överprövade upphandlingar har varit relativt konstant under flera år, och *andelen* överprövade upphandlingar har till och med minskat något under samma tid. Enligt Domstolsverkets prognos kommer det komma in ungefär 3 300 överprövningsmål per år under de närmaste åren. Utredningen konstaterar att det knappast finns anledning att utgå från att antalet överprövningsmål eller överprövade upphandlingar kommer att öka under överskådlig tid. Tillgängliga uppgifter tyder enligt utredningen snarare på motsatt utveckling. Detta skulle givetvis kunna komma att förändras om konjunkturen skulle vika eftersom fler företag då kan förväntas intressera sig för och delta i offentliga upphandlingar. Utredningen noterar att statistiken även påverkas av hur målen registreras av domstolarna.

Utredningen konstaterar vidare i den utsträckning antalet överprövningsmål i Sverige verkligen är högre än i andra medlemsstater, vilket i vart fall statistiken från kommissionen tyder på, är det sannolikt en rad omständigheter som bidragit till denna situation. Frånvaron av såväl processkostnadsansvar som avgifter för överprövning har sannolikt bidragit till att den ekonomiska tröskeln för en leverantör att begära domstolsprövning i Sverige är lägre än i många andra länder. Vidare är Sverige i dag ett land där en betydande del av det offentligas verksamhet kommit att utföras av privata utförare. Detta förhållande kan även ha fått till följd att fler leverantörer uppmärksammar inte bara de affärsmöjligheter offentlig sektor erbjuder utan även nyttjar möjligheterna till överprövning av de beslut som påverkar dessa affärsmöjligheter. Utredningen vill också lyfta fram betydelsen av den svenska offentlighetsprincipen, som i upphandlingsärenden sannolikt bidrar till att leverantörer uppmärksammar fler fel och brister i upphandlingar än i andra medlemsstater. Därtill har sannolikt affärskultur och synen på relationen mellan offentlig och privat sektor i de olika medlemsstaterna bidragit till systemen har utformats på olika sätt och nyttjas i olika utsträckning.

Utredningen konstaterar vidare att överprövningsmålen naturligtvis medför kostnader för de allmänna förvaltningsdomstolarna, för upphandlande myndigheter och enheter och för leverantörer. Domstolsverket har uppskattat styckkostnaderna för handläggningen av överprövningsmål till 12 361 kronor i förvaltningsrätt, 11 691 kronor i kammarrätt och 18 463 kronor i Högsta förvaltningsdomstolen. Utredningen har vidare utifrån tillgängliga siffror uppskattat snittkostnaden för ett överprövningsmål till cirka 23 000 kronor för den upphandlande myndigheten eller enheten och cirka 60 000 kronor för en leverantör. Uppskattningarna är emellertid förknippade med stora osäkerheter och varierar dessutom givetvis mellan olika mål.

Ett processkostnadsansvar i överprövningsmål

Utredningen lämnar enligt sina direktiv ett lagförslag om ett processkostnadsansvar i överprövningsmål och anser att ett sådant bör införas i alla fyra upphandlingslagar.

Ett processkostnadsansvar skulle innebära ett betydande incitament för leverantörer att tänka igenom sitt beslut att ansöka om

överprövning. Det kan stimulera en utveckling mot att leverantörerna väljer alternativa sätt att komma till rätta med upplevda fel och brister i upphandlingarna. Ett sådant alternativ kan vara att vända sig till den upphandlande myndigheten eller enheten innan tilldelningsbeslut har meddelats och påpeka felen och bristerna. En konstruktiv dialog i tidiga skeden av upphandlingarna är positiv för alla inblandade aktörer.

Ett ömsesidigt processkostnadsansvar skulle även återställa den processuella balansen mellan parterna genom att båda parter då kan få ersättning för sina kostnader om de vinner målen. För närvarande är denna möjlighet öppen endast för leverantörer (se NJA 2013 s. 762).

För att kunna utnyttja denna möjlighet måste leverantören emellertid föra talan om skadestånd i allmän domstol. Utredningen anser att det finns en processekonomisk fördel i att alla frågor om ersättning för kostnaderna i överprövningsmål prövas där de har uppkommit, och inte i allmän domstol.

Det är slutligen viktigt att framhålla att införandet av ett processkostnadsansvar även kan stärka rättssäkerheten för leverantörer, genom att de får bättre möjligheter att få ersättning för sina processkostnader i de fall de vinner framgång med sin talan. Denna konsekvens får särskild vikt om Överprövningsutredningens förslag, att möjligheten för leverantörer att få skadestånd för sina processkostnader ska tas bort, leder till lagstiftning. Det förslaget bereds för närvarande i Regeringskansliet.

Enligt utredningens förslag får rätten, enligt vad som är skäligt, förordna att förlorande part ska ersätta vinnande parts kostnader i mål om överprövning av en upphandling och mål om överprövning av ett avtals giltighet. Regleringen av processkostnadsansvaret omfattar även tredje parts rätt till ersättning för kostnader liksom tredje parts skyldighet att ersätta motpartens kostnader i målen. Processkostnadsansvaret införs genom nya bestämmelser i samtliga fyra upphandlingslagar.

De kostnader som kan ersättas i överprövningsmål är parts skäliga kostnader för förberedande och utförande av talan i målet, inklusive kostnad för partens arbete och tidspillen samt arvode till ombud eller biträde. Ersättningen ska även innefatta så kallad dröjsmålsränta enligt räntelagen. De kostnader som ska vara ersättningsgilla i överprövningsmål ska därmed i princip vara desamma som ersätts i tvistemål som handläggs enligt RB.

Utredningen föreslår även att det införs en regel om att en parts ombud eller biträde ska kunna göras solidariskt ansvarig med parten för motpartens kostnader i överprövningsmål.

Utredningen anser vidare att rätten på yrkande av en upphandlande myndighet eller enhet ska kunna förordna att en utländsk medborgare eller en utländsk juridisk person som ansöker om överprövning av en upphandling eller av ett avtals giltighet ska ställa säkerhet för de rättegångskostnader som denne genom avgörandet i målet kan bli skyldig att betala. Utredningen föreslår därför att lagen (1980:307) om skyldighet för utländska kärande att ställa säkerhet för rättegångskostnader ska ändras i enlighet med detta.

En avgift för att ansöka om överprövning

Utredningen föreslår i enlighet med sina direktiv att det införs en avgift i mål om överprövning av en upphandling och överprövning av ett avtals giltighet i samtliga fyra upphandlingslagar. Utredningen anser att övervägande skäl talar för införandet av en sådan avgift.

En avgift kan stimulera en utveckling mot en ökad dialog i upphandlingarna genom att leverantörerna styrs mot att föra fram sina synpunkter direkt till den upphandlande myndigheten och enheten under upphandlingens gång, i stället för att vända sig till domstol i ett sent skede av förfarandet. En avgift av den storlek som utredningen föreslår bör också få den avsedda och önskade effekten att leverantörerna "tänker till en gång extra" innan de beslutar sig för att ansöka om överprövning. Samtidigt är beloppet så pass lågt satt att avgiften är överkomlig även för små företag. Rättssäkerheten för de företagen hotas därför inte. Sammantaget bedömer utredningen att en ansökningsavgift om 7 500 kronor skulle leda till färre överprövningsmål utan en försämrad rättssäkerhet.

Avgiften ska betalas av leverantören innan rätten inleder handläggningen av målet, men betalning av avgiften ska inte vara ett villkor för att den förlängda avtalsspärren ska börja löpa. Om avgiften inte betalas i samband med att målet inleds ska rätten, ska rätten förelägga sökanden att erlagga ansökningsavgiften. Rätten ska avvisa en ansökan om överprövning om inte sökanden följer ett föreläggande att betala ansökningsavgiften. Utredningen anser att det inte ska gälla någon tiodagarsfrist om rätten avvisar ansökan på den

grund att ansökningsavgift inte har betalats efter föreläggande. Ett beslut om avvisning på grund av utebliven ansökningsavgiften kan överklagas med stöd av befintliga bestämmelser i FPL. Om en förvaltningsrätt överlämnar en ansökan till en annan förvaltningsrätt ska ansökningsavgiften tas ut av den förvaltningsrätt till vilken ansökan överlämnats.

Utredningen har övervägt olika alternativ till utformning av avgiften, men anser att avgiften ska utgöras av ett fast belopp. Ansökningsavgiften ska fastställas i förordning och ska vara 7 500 kronor. Avgiften ska tillfalla statskassan.

Utredningen anser att det inte ska krävas någon avgift för överklagande till högre instans i överprövningsmål.

Om det införs ett processkostnadsansvar i överprövningsmål ska detta även omfatta ansökningsavgiften, som alltså utgör en ersättningsgill processkostnad.

Domstolarnas handläggning av överprövningsmål

Utredningen har övervägt två ytterligare åtgärder som skulle kunna minska antalet överprövningsmål eller i vart fall minska de negativa konsekvenserna av att en upphandling blir överprövad.

Utredningen konstaterar att varje åtgärd från förvaltningsdomstolarna som kan öka förutsebarheten angående när ett avgörande i ett överprövningsmål kan förväntas har stor betydelse för parterna i målet och övriga intressenter. Utredningen anser dock att det inte bör införas en uttrycklig skyldighet för förvaltningsdomstolarna att upprätta tidsplaner i överprövningsmål.

Utredningen anser vidare att förvaltningsdomstolarna har ett stort ansvar för aktiv materiell processledning i överprövningsmål, ett ansvar som dessutom blir av än större vikt om ett processkostnadsansvar införs. Utredningen anser däremot att domstolarnas ansvar i detta avseende för närvarande inte bör förtydligas genom lagstiftning.

Del 3 – Gemensamma överväganden

Ikraftträdande

Utredningen föreslår att samtliga författningsförslag ska träda i kraft den 1 juli 2019. Vad gäller de föreslagna förändringarna av förfarandereglererna i upphandlingslagarna kommer bör dessa att kunna tillämpas i upphandlingar som påbörjas från och med denna dag.

Vad gäller förslagen om att införa en ansökningsavgift och ett processkostnadsansvar i överprövningsmål ska dessa tillämpas i mål vid de allmänna förvaltningsdomstolarna som har inletts vid en förvaltningsrätt från och med tidpunkten för ikraftträdande. För tillämpningen av dessa bestämmelser saknar det således betydelse när upphandlingen har påbörjats eller när avtalet har ingåtts. En leverantör som den 1 juli 2019 ansöker om överprövning av en upphandling eller ett avtal ska betala en ansökningsavgift, och rätten ska tillämpa bestämmelserna om processkostnadsansvar i sådana mål.

Konsekvenser

Utredningen bedömer att förslagen som syftar till ett enklare och flexibla regelverk för de icke direktivstyrda upphandlingarna ger flera positiva effekter och saknar egentliga negativa effekter. Flera av de föreslagna förändringarna av regelverket, till exempel de förenklade reglerna för upphandling av sociala tjänster och andra särskilda tjänster, kommer sannolikt att få mindre betydelse för statliga myndigheter än för kommuner och landsting. De ökade möjligheterna till direktupphandling av sådana tjänster bedöms även kunna underlätta för lokala, små företag och idéburna organisationer att delta i upphandlingarna och erhålla kontrakt.

Förslagen avseende ansökningsavgifter och processkostnadsansvar i överprövningsmål skulle kunna minska antalet överprövningsmål, vilket har övervägande positiva effekter för staten, kommuner och landsting men kan förväntas få såväl negativa som positiva effekter för företagen, särskilt små företag.

Förkortningar och definitioner

EU-direktiv

Kortnamn	Fullständigt namn
2004 års LOU-direktiv	Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster.
2004 års LUF-direktiv	Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster.
Första rättsmedelsdirektivet	Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 23 februari 2014 om tilldelning av koncessioner.